चाळीसाव्या वचनाचा गुप्त इतिहास - क्रमांक सतरावा

दुसरा धिक्कार — भाग चौथा

Jeff Pippenger
2026-06-25

627, 632 आणि 637

तळरहित खड्डा उघडणारी “किल्ली” म्हणजे निनेवेची लढाई होय, जी मोहम्मद यांचा 632 मध्ये मृत्यू होण्याच्या पाच वर्षे आधी, 627 मध्ये पूर्ण झाली. पाच वर्षांनी, 637 मध्ये, मुस्लिम सैन्याने पारसची राजधानी जिंकली; निनेवेच्या लढाईत सहभागी झालेल्या दोन महान महासत्तांपैकी ती एक होती. या घटनेमुळे मध्यपूर्वेतील सत्तासंतुलनात नाट्यमय बदल घडून आला. 627 मधील निनेवेच्या लढाईमुळे पारसी साम्राज्याची शक्ती क्षीण झाली, आणि दहा वर्षांनी पारसी साम्राज्याचा अंत झाला.

अपमान—782

इ.स. ६३२ मध्ये मोहम्मदच्या मृत्यूनंतर दीडशे वर्षांनी, इ.स. ७८२ मधील अब्बासी मोहिमेत, अब्बासी सैन्याने (अंदाजे सुमारे ९५,००० सैनिक) आशिया मायनरमधील (आधुनिक तुर्की) बायझंटाईन प्रदेशावर प्रचंड आक्रमण केले. ते पुढे सरकत कॉन्स्टँटिनोपलच्या समोर, थेट बॉस्फोरस सामुद्रधुनीपलीकडे असलेल्या क्रायसोपोलिसपर्यंत पोहोचले—म्हणजेच ते बायझंटाईन राजधानीच्या अत्यंत जवळ आले. सम्राज्ञी आयरीनच्या अधिपत्याखालील बायझंटाईनांना गंभीर पराभव पत्करावा लागला. परिणामी, बायझंटाईनांना अपमानास्पद अशा तीन वर्षांच्या तहावर स्वाक्षरी करण्यास भाग पाडले गेले; त्यानुसार त्यांनी दरवर्षी मोठी खंडणी (अंदाजे ७०,०००–९०,००० सोन्याचे दिनार) देण्यास, तसेच रेशमी वस्त्रे आणि ओलीस सुपूर्द करण्यास मान्यता दिली. ही मोहीम ८व्या शतकात बायझंटाईन भूभागांवरील अब्बासी अतिक्रमणांपैकी सर्वांत मोठ्या आणि सर्वाधिक यशस्वी मोहिमांपैकी एक होती. तिने अब्बासी खिलाफतीची वाढती सत्ता आणि बायझंटाईन साम्राज्याचा सुरू असलेला ऱ्हास ठळकपणे दाखवून दिला.

पाच महिने

प्रकटीकरण ग्रंथाच्या नवव्या अध्यायात “पाच महिने,” ज्यांचा अर्थ एकशे पन्नास वर्षे असा होतो, यांचा उल्लेख दोनदा करण्यात आला आहे; एकदा पाचव्या वचनात आणि पुन्हा दहाव्या वचनात.

> आणि त्यांना असे देण्यात आले की त्यांनी त्यांना ठार मारू नये, तर पाच महिने त्यांना यातना द्याव्यात; आणि त्यांची यातना मनुष्याला विंचू दंश करतो तेव्हाच्या विंचवाच्या यातनेसारखी होती. आणि त्या दिवसांत माणसे मृत्यूचा शोध करतील, पण तो त्यांना सापडणार नाही; आणि ते मरण्याची इच्छा धरतील, पण मृत्यू त्यांच्यापासून पळून जाईल. आणि त्या टोळांचे आकार युद्धासाठी सिद्ध केलेल्या घोड्यांसारखे होते; आणि त्यांच्या डोक्यांवर जणू काही सोन्यासारखे मुकुट होते, आणि त्यांचे चेहरे मनुष्यांच्या चेहऱ्यांसारखे होते. आणि त्यांना स्त्रियांच्या केसांसारखे केस होते, आणि त्यांचे दात सिंहांच्या दातांसारखे होते. आणि त्यांना लोखंडी कवचांसारखी जणू काही कवचे होती; आणि त्यांच्या पंखांचा आवाज युद्धाकडे धावणाऱ्या अनेक घोड्यांच्या रथांच्या आवाजासारखा होता. आणि त्यांना विंचवांसारख्या शेपट्या होत्या, आणि त्यांच्या शेपट्यांत नांगी होत्या; आणि पाच महिने माणसांना इजा करण्याचे सामर्थ्य त्यांच्यात होते. प्रकटीकरण 9:5–10.

प्रकटीकरण ग्रंथाच्या नवव्या अध्यायातील पाचव्या कर्णनादामध्ये दीडशे वर्षांचे दोन वेगळे भविष्यसूचक कालखंड आहेत. पहिला कालखंड ६३२ मध्ये मोहम्मदाच्या मृत्यूपासून पूर्वीय रोमच्या सम्राज्ञी आयरीनच्या ७८२ मधील अपमानापर्यंत आहे. नववा अध्याय इस्लामच्या उदयाची अतिशय तपशीलवार रीतीने ओळख करून देतो. ६०६ मध्ये जमातींच्या एकीकरणापासून, ६२७ मधील निनवेच्या लढाईपर्यंत, ६३२ मध्ये मोहम्मदाच्या मृत्यूपर्यंत, आणि नंतर ६३७

मध्ये पारस्याच्या पराभवापर्यंत, इस्लामचा उदय आणि पतन देवाच्या भविष्यसूचक वचनामध्ये काळजीपूर्वक अनुसरला आहे. अरेबियातील इस्लाम ही यातनेच्या पहिल्या दीडशे वर्षांच्या भविष्यवाणीतील सत्ता आहे. ६०६ मध्ये मोहम्मदाने जमातींचे एकीकरण केले; त्यानंतर ६२७ मध्ये निनवेची “कळीची” लढाई झाली; त्यापाठोपाठ सुमारे ६२८ मध्ये पारस्य आणि रोम या दोहोंच्या अस्ताच्या संदर्भात मोहम्मदाने केलेली भविष्यवाणी; आणि मग ६३२ मध्ये त्याचा मृत्यू. या तारखा इस्लामच्या प्रवाहातील घटनांचा एक विशिष्ट अनुक्रम दर्शवितात.

इ.स. ६३२ मध्ये मोहम्मद मरण पावल्यानंतर एकशे पन्नास वर्षांनी, इस्लामचे सामर्थ्यकेंद्र अरेबियाहून तुर्कस्तानाकडे सरकले, कारण त्याने पूर्व रोमला मागे ढकलत कॉन्स्टँटिनोपलपर्यंत परत नेले. पहिले शाप अरेबियाच्या इस्लामचे प्रतिनिधित्व करीत होते, आणि दुसरे शाप तुर्कस्तानाच्या इस्लामचे प्रतिनिधित्व करीत होते. पहिल्या शापाच्या अंतर्गत, एकशे पन्नास वर्षांच्या या दोन्ही कालभविष्यवाण्या अरेबियाचा इस्लाम आणि तुर्कस्तानाचा इस्लाम यांतील भेद ओळखून देतात, जसे त्याच सत्यातील तोच भेद पहिल्या आणि दुसऱ्या शापामधील भिन्नत्वात दर्शविला आहे.

पहिली एकशे पन्नास वर्षे पर्शियाच्या पतनाने सुरू झाली आणि रोम कॉन्स्टँटिनोपलच्या भिंतींमध्ये अडकून पडल्याने समाप्त झाली. दुसरा एकशे पन्नास वर्षांचा कालखंड निकोमिडिया येथे उस्मानच्या (ज्याला ओत्तमान असेही म्हणतात) विजयाने सुरू झाला. निकोमिडिया येथील ऑट्टोमान विजयाचा संदर्भ निकोमिडियाच्या वेढ्याशी आहे (आधुनिक इझमित, तुर्की), जो १३३३ ते १३३७ या काळात घडला, जेव्हा सुलतान ओर्हान गाझी (उस्मान पहिला, ऑट्टोमान बेयलिकचा संस्थापक, याचा पुत्र) याने निकोमिडिया या महत्त्वाच्या बायझँटाईन शहराला वेढा घातला. हे शहर अनेक वर्षे तग धरून राहिले, परंतु अखेरीस उपासमार आणि रसद-अभावामुळे १३३७ मध्ये शरण आले. बायझँटाईन तुकडीला कॉन्स्टँटिनोपलकडे निघून जाण्याची परवानगी देण्यात आली. आशिया मायनर (अनातोलिया) मध्ये निकोमिडिया हे बायझँटाईनचे शेवटच्या प्रमुख बालेकिल्ल्यांपैकी एक होते. त्याच्या पतनाने पश्चिम अनातोलियाच्या बहुतांश भागावरील बायझँटाईन नियंत्रण प्रत्यक्षात समाप्त झाले. या विजयामुळे ऑट्टोमानांना बिथिनिया येथे आपली सत्ता सुदृढ करता आली आणि बोस्फोरस सामुद्रधुनीकडे पुढे विस्तार करता आला. हा विजय कॉन्स्टँटिनोपलवरील अखेरच्या ऑट्टोमान जिंकण्याकडे नेणारा एक महत्त्वाचा टप्पा ठरला (जे एक शतकाहून अधिक काळानंतर, १४५३ मध्ये घडले). हा वेढा अनेकदा त्या प्रारंभीच्या निर्णायक विजयांपैकी एक मानला जातो, ज्यांनी लहान ऑट्टोमान बेयलिकचे रूपांतर एका उदयोन्मुख प्रादेशिक सत्तेत केले.

पहिल्या तुरईतील दुसरा एकशे-पन्नास वर्षांचा कालावधी २७ जुलै, १४४९ रोजी संपला तेव्हा, शेवटच्या कॉन्स्टँटाईनने पूर्व रोमच्या सिंहासनावर आरोहण करण्यासाठी इस्लामी सुलतानाची परवानगी मागितली; अशा प्रकारे त्याने तोच अपमान सहन केला, जो सम्राज्ञी आयरीनने प्रकटीकरण नऊमधील दोन “पाच-महिन्यांच्या” कालखंडांपैकी पहिल्या एकशे-पन्नास वर्षांच्या शेवटी सहन केला होता. ‘सम्राज्ञी आयरीन’ यांचा अपमान आणि ‘शेवटचा कॉन्स्टँटाईन’ याचा अपमान, हे दोन्ही नंतर ऑटोमनांच्या अपमानाचे प्रतिरूप ठरले, जेव्हा दुसऱ्या हायच्या समय-भविष्यवाणीचा कालावधी संपल्यावर त्यांनी इजिप्तच्या धोक्यापासून संरक्षण मिळविण्यासाठी युरोपातील चार महान शक्तींकडे आश्रय मागितला.

पँथिऑन

दानियेल आठवा अध्याय आणि अकरावा वचनातील “त्याच्या पवित्रस्थानाचे स्थान खाली पाडण्यात आले” हा वाक्यांश कॉन्स्टंटाईनद्वारे पूर्ण झाला, असे अग्रदूतांनी योग्य रीतीने समजले आणि शिकविले.

> होय, त्याने स्वतःस सैन्याच्या अधिपतीपर्यंत मोठे केले; आणि त्याच्याद्वारे नित्य अर्पण काढून टाकण्यात आले, आणि त्याच्या पवित्रस्थानाचे स्थान पाडून टाकण्यात आले.

येथे ज्याची “पवित्रस्थान” म्हणून ओळख करण्यात आली आहे, ते रोम शहरातील पॅन्थिऑन मंदिर होते, आणि त्या मंदिराचे “स्थान” म्हणजे रोम होय. इ.स. ३३० साली कॉन्स्टंटाईनने आपल्या साम्राज्याची राजधानी कॉन्स्टॅन्टिनोपल येथे हलविण्याचा निर्णय घेतला, तेव्हा रोम “पाडून टाकले” गेले. अकरावे वचन प्रकटीकरण अध्याय तेरा याच्याशी

संबंधित आहे, आणि दुसरे वचन याच घटनांची ओळख करून देते.

> आणि मी जे पशू पाहिले ते चित्त्यासारखे होते, आणि त्याचे पाय अस्वलाच्या पायांसारखे होते, आणि त्याचे तोंड सिंहाच्या तोंडासारखे होते; आणि त्या अजगराने त्याला आपले सामर्थ्य, आपला सिंहासनाधिकार, आणि मोठा अधिकार दिला.

अजगर म्हणजे पगन रोम होय, आणि पगन रोमने इ.स. ३३० मध्ये आपली अधिकाराची “आसन” रोमन चर्चकडे दिली, जेव्हा त्याने राजधानी पूर्वेकडे हलविली; अशा प्रकारे एक सत्ताशून्यता निर्माण झाली, ज्याचा पापल चर्चने आनंदाने लाभ घेतला. जेव्हा आपण पूर्व रोमन साम्राज्याची रेषा इ.स. ३३० पासून १४५३ पर्यंत मांडतो, तेव्हा आपल्याला आढळते की पूर्व रोमन साम्राज्याच्या भविष्यवाणीच्या आरंभी, कॉन्स्टंटाईनने रोमचा त्याग केल्यामुळे रोम शहराचा अपमान झाला. तो अपमान इ.स. ७८२ मध्ये सम्राज्ञी आयरीनच्या काळात, यातनेच्या पहिल्या एकशे पन्नास वर्षांच्या समाप्तीला, पुन्हा घडून आला. हे दोन्ही अपमान कॉन्स्टंटाईन शेवटचा याच्याद्वारे पुन्हा घडले.

विलक्षण उदय आणि पतन

प्रकटीकरण नऊमधील पाचवा आणि सहावा कर्णा पूर्व रोमच्या पतनाची सविस्तर माहिती देतात, आणि त्याचबरोबर इस्लामच्या उदय व पतनाचाही वृत्तांत नोंदवितात. दानियेल आणि प्रकटीकरण या पुस्तकांमधील राज्यांचा “उदय व पतन” अभ्यास करण्यास प्रेरणा आपल्याला सांगते. त्या राज्यांच्या स्वतःच्या वैशिष्ट्यपूर्ण “उदय व पतनांशी” निगडित अशी त्यांची स्वतंत्र लक्षणे आहेत. यहूदाचे पतन यरुशलेमवरील तीन आक्रमणांमुळे घडवून आणले गेले. इब्री लोकांना बाबेलमध्ये नेण्यात आले, आणि ते तीन फर्मानांखाली परत येतील; हीच ती सुरुवात ठरेल त्या 2,300 वर्षांची, ज्यांनी 1798 ते 1844 या काळात इतिहासात येणाऱ्या तीन देवदूतांपर्यंत नेले. बाबेल एका रात्रीत पडले. रोम विघटित झाले, आणि त्या विघटनामध्ये रोमचे दोन पैलू पश्चिम किंवा पूर्व रोम या स्थानांतर्गत मांडले गेले. दानियेल अकराच्या पहिल्या तृतीयांशातील प्टोलेमिक साम्राज्य आणि सेल्यूसिड साम्राज्याचा उदय व पतन हा पोपसत्ताक रोमच्या उदय व पतनाचा प्रतिरूप ठरतो. ती साक्ष केवळ अलेक्झांडरची आणि ग्रीसच्या विघटनाची कथा ज्या निष्कर्षाला पोहोचते तोच आहे. रोमप्रमाणे नव्हे, ग्रीस चार भागांत विभागले गेले, जे अखेरीस दोन झाले. रोम पूर्व व पश्चिम अशा दोन भागांत विभागले गेले, आणि त्यानंतर पश्चिम रोमचे भविष्यवाणीनुसार तीन भाग करण्यात आले, जे रोमच्या त्रिविध शासनाचे प्रतिनिधित्व करतात. पूर्व रोमबाबत, कॉन्स्टन्टाईनने आपले राज्य आपल्या तीन पुत्रांमध्ये विभागले. स्पष्टपणे पश्चिम व पूर्व रोम या समांतर रेषा असून त्या रोमन चर्च आणि रोमन राज्य यांचे प्रतिनिधित्व करतात. त्या द्विविध विभागणीबरोबरच आणखी एक त्रिविध विभागणीही आहे. ग्रीस चारांपासून दोन झाले, बाबेल एका रात्रीत पडले, यहूदा तीन आक्रमणांनी पडले. इस्लामच्या बाबतीत, त्यांचा “उदय” हा “सोडून देणे” असा चित्रित केला आहे, आणि त्यांचे “पतन” हे “आवर घालणे” असे आहे.

त्यांचा उदय मोहम्मदपासून सुरू झाला आणि 11 ऑगस्ट 1840 रोजी त्यांना आवर घालण्यात आला. त्यांची सुटका करण्यात आली आणि तत्काळ 9/11 रोजी त्यांना पुन्हा आवर घालण्यात आला. अलीकडेच 7 ऑक्टोबर 2023 रोजी त्यांची सुटका करण्यात आली आणि त्यानंतर त्यांना गाझामध्ये आवर घालण्यात आला आहे. पशूच्या प्रतिमेची स्थापना चिन्हित करण्यासाठी इस्लाम पुन्हा एकदा मुक्त केला जाईल. प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील नवव्या ते अकराव्या अध्यायांमध्ये दर्शविलेली इस्लामी भविष्यवाणीच्या इतिहासाची रेषा, तिसऱ्या हायच्या इस्लामच्या भविष्यवाणीच्या इतिहासाची ओळख करून देते. ‘तिसऱ्या हायच्या इस्लामच्या भविष्यवाणीचा इतिहास’ हा सातव्या आणि तिसऱ्या देवदूताद्वारेही दर्शविला जातो. सातवा देवदूत निनाद करू लागला तेव्हा तिसरा देवदूत 22 ऑक्टोबर 1844 रोजी आला. 9/11 रोजी तिसरा देवदूत आणि तिसरे हाय भविष्यवाणीच्या इतिहासात आले. 9/11 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंत पहिल्या आणि दुसऱ्या हायचा भविष्यवाणीचा इतिहास पुनरावृत्त होत आला आहे आणि अजूनही होत आहे.

निनवेच्या युद्धाची “किल्ली” रोम आणि पर्शिया या दोन सत्तांना इस्लामशी थेट व अविभाज्य संबंधात आणते. पवित्र शास्त्रातील इतर कोणत्याही उताऱ्यापेक्षा निनवे पश्चिमी व पूर्वी अशा दोन्ही रोमच्या क्रमिक पतनाला अधिक स्पष्टपणे

ओळख करून देते.

हेरोद हा अजगराचे प्रतीक आहे; तो रोमचे प्रतिनिधित्व करीत होता. जगाच्या अंतकाळी अजगर म्हणजे संयुक्त राष्ट्रे होय. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी सहावे राज्य पडते, सातवे आरंभ होते, परंतु ते आपल्या स्वतःच्या वाढदिवसाच्या मेजवानीत आपले राज्य आठव्या राज्याला देतात. सातवे राज्य नुकतेच जन्मलेले असते, आणि ते तत्क्षणी एक तासाकरिता आपले राज्य बाबेलच्या वेश्येला देण्यास संमती देते, जसे हेरोदाने सलोमीस आपल्या राज्याचा अर्धा भाग देण्याचे वचन दिले होते, त्याद्वारे त्याचे प्रतिरूप दर्शविले आहे.

ज्या ठिकाणी संयुक्त संस्थाने कोसळतात, त्याच ठिकाणी संयुक्त राष्ट्रसंघ जन्म घेतो आणि त्रिविध संघ अंमलात आणला जातो. हेरोद हा अजगर आहे, हेरोदियास ही पोपसत्ता आहे, आणि संयुक्त संस्थाने सलोमी आहे. हेरोद हा बेकायदेशीर वैवाहिक संधीत होता, कारण त्याने आपल्या भावाच्या पत्नीशी विवाह केला होता; आणि भविष्यसूचक स्तरावर तो सलोमीबरोबर रक्तसंबंधातील अवैध नात्यात होता, कारण ती नाचत असताना तो तिच्याविषयी वासनेने भरलेला होता हे स्पष्ट आहे. अजगराचे आई आणि मुलगी या दोघींशीही संबंध आहेत. पश्चिमी आणि पूर्वी रोम अनुक्रमे धर्मकारभार आणि राज्यकारभार यांचे प्रतिनिधित्व करतात, हे तुम्ही ठरवता तेव्हा हे पाहणे महत्त्वाचे आहे. बायबलमधील भविष्यवाणीतील चौथे राज्य असलेल्या रोमने भविष्यसूचक अर्थाने पोपसत्तेला सिंहासनावर बसवले, आणि असे करून त्याने संयुक्त संस्थानांचे प्रतिरूप दाखविले, जे पुन्हा एकदा पोपसत्तेला सिंहासनावर बसवतील.

इ.स. 330 ते 476 या काळातील पश्चिम रोमचा क्रमाक्रमाने झालेला ऱ्हास, इ.स. 1798 ते रविवारच्या कायद्यापर्यंत संयुक्त संस्थानांचा क्रमाक्रमाने होणारा ऱ्हास दर्शवितो. “330” हे वर्ष आणि “1798” हे वर्ष, ही दोन्ही दानियेलाच्या पुस्तकात “नियुक्त काळ” किंवा “अंतकाळ” अशी संबोधिलेली भविष्यवाणीय मार्गचिन्हे आहेत. इ.स. 330 हे पश्चिम आणि पूर्व रोम यांच्या आरंभाचे चिन्ह आहे. दोघांचाही शेवट हा रोमन नेत्याच्या नम्रतेत होतो, जसे आरंभी कॉन्स्टंटाइनने रोम नगराला नमविले. इ.स. 476 हे एका भविष्यवाणीय कालखंडाचा शेवट होते, जो दाखवितो की रोमची प्रतिष्ठित राजकीय रचना तीन टप्प्यांत कशी विघटित झाली. हा कालखंड इ.स. 330 मध्ये त्या नगराच्या नाकारल्या जाण्याने सुरू झाला; त्यानंतर त्यांच्या संपूर्ण राजकीय संरचनेचे अपमानित होणे घडले—त्यांचे गौरवशाली प्रजासत्ताक, जे प्राचीन रोमचा प्रमुख अभिमानबिंदू होते, ते मोडून काढण्यात आले—आणि अखेरीस तो इ.स. 476 पर्यंत पोहोचला, जेव्हा रोमवर राज्य करणारा प्रत्यक्ष रोमन रक्तवंशातील शासक पुन्हा कधीच राहणार नव्हता. इ.स. 330 मध्ये आरंभ होणाऱ्या रोमच्या दोन रेषा, आणि ज्या उताऱ्यात त्या दोन रेषा मांडलेल्या आहेत, त्यात पाच महिन्यांच्या दोन भविष्यवाणीय रेषांचाही समावेश आहे. पश्चिम रोमची रेषा क्रमाक्रमाने होणाऱ्या नम्रतेने सुरू होते आणि त्याच क्रमाक्रमाने होणाऱ्या नम्रतेने समाप्त होते. पूर्व रोमची रेषा देखील क्रमाक्रमाने होणाऱ्या नम्रतेने सुरू होते आणि इ.स. 1449 मध्ये, जेव्हा शेवटच्या कॉन्स्टंटाइनने राज्य करण्याची परवानगी मागितली, तेव्हा त्याच क्रमाक्रमाने होणाऱ्या नम्रतेने समाप्त होते.

पाच महिन्यांच्या कालखंडांपैकी एक अरबी इस्लामाचा भविष्यवाणीतील केंद्रबिंदू म्हणून अंत आणि ७८२ मध्ये तुर्की इस्लामाची सुरुवात याकडे नेतो. त्या दिनांकाला सम्राज्ञी आयरीनचा अपमान होतो, जो दुसऱ्या पाच महिन्यांच्या भविष्यवाणीच्या शेवटी कॉन्स्टंटाइन शेवटचा याच्या अपमानाशी सुसंगत आहे. पंधरा वचने असलेल्या एका कथनात पाच महिन्यांच्या दोन भविष्यवाण्या आहेत. त्यांपैकी एक अरबी इस्लामाचा इतिहास दर्शविते, तर दुसरी तुर्की इस्लामाचा. दोन्हींचा शेवट पूर्वेकडील रोमच्या अपमानाने होतो. त्या भविष्यवाण्यांपैकी एका निष्कर्षाची पूर्तता एका स्त्रीच्या अपमानाने झाली, आणि दुसरीची एका पुरुषाच्या अपमानाने. ओळीवर ओळ, त्या पूर्वेकडील रोमच्या चर्च आणि राज्याच्या अपमानाची ओळख करून देतात. हे दोन्ही अपमान पहिल्या धिक्काराच्या इस्लामामुळे घडवून आणले जातात. १४४९ मध्ये कॉन्स्टंटाइन शेवटचा याचा अपमान, चार वर्षांच्या कालखंडाची सुरुवात करतो, जो १४५३ मध्ये कॉन्स्टँटिनोपलच्या भिंती पडल्याने समाप्त होतो. १४४९ हा अपमानाचे प्रतीक आहे, आणि १४५३ मध्ये भिंती पडतात व एक राज्य समाप्त होते.

मोहम्मद यांचा मृत्यू

पाच महिन्यांच्या दोन कालखंडांपैकी एक मोहम्मदाच्या मृत्यूने आरंभ होतो; अकराव्या वचनात त्याची ओळख “जो त्यांच्यावर राजा होता” अशी करून दिली आहे.

> त्यांच्यावर एक राजा होता, जो अथांग खाईचा देवदूत आहे; त्याचे नाव इब्री भाषेत अबद्दोन आहे, तर ग्रीक भाषेत त्याचे नाव अपोल्ल्योन आहे.

त्यांच्यावरचा राजा मोहम्मद होता, कारण पहिल्या वचनात त्याची ओळख दिलेली आहे; म्हणून तो इतर कोणतीही इस्लामी व्यक्ती नाही; तो राजा मोहम्मद आहे, आणि राजा म्हणजे राज्य होय, व इस्लाम हे मोहम्मदचे राज्य आहे.

> आणि पाचव्या देवदूताने कर्णा फुंकला, आणि मी आकाशातून पृथ्वीवर पडलेला एक तारा पाहिला; आणि त्याला अथांग खाईची किल्ली देण्यात आली. आणि त्याने अथांग खाई उघडली; आणि त्या खाईतून एका मोठ्या भट्टीच्या धुरासारखा धूर वर आला; आणि त्या खाईच्या धुरामुळे सूर्य व आकाश अंधकारमय झाले. आणि त्या धुरातून पृथ्वीवर टोळ बाहेर आले; आणि त्यांना पृथ्वीवरील विंचवांना जशी सत्ता असते तशी सत्ता देण्यात आली. प्रकटीकरण 9:1–3.

तिसऱ्या संकटामध्ये पहिल्या व दुसऱ्या संकटाची पुनरावृत्ती जशी आहे, तशीच तिसऱ्या देवदूतामध्ये पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांची पुनरावृत्ती आहे. मोहम्मद या राजाला अथांग खाई उघडण्याची किल्ली देण्यात आली होती, आणि 9/11 हे तिसऱ्या देवदूताला सामर्थ्य प्राप्त होण्याची वेळ ओळखून देते. त्यानंतर बलामाचा पहिला प्रहार भविष्यवाणीच्या इतिहासात येऊन पोहोचला तेव्हा ख्रिस्त सामर्थ्यवान देवदूत म्हणून खाली उतरला. मग अथांग खाई उघडली, आणि इस्लाम पुन्हा एकदा जगाच्या इतिहासाचा विषय बनला. त्यानंतर ख्रिस्ताने आपल्या लोकांना यिर्मयाच्या जुन्या मार्गांकडे परत नेले, आणि तिसऱ्या संकटाचा व तिसऱ्या देवदूताचा संदेश ध्वनित होऊ लागला. 2015 मध्ये ट्रम्पने अध्यक्षपदासाठी उमेदवारी देण्याचा आपला हेतू जाहीर केला, आणि अशा रीतीने जागतिकतावादी अजगराच्या शक्तींना ढवळून काढले; त्यानंतर अथांग खाईने त्या नास्तिकतेला मुक्त केले ज्याने अखेरीस सदोम व इजिप्तच्या रस्त्यांमध्ये ट्रम्पचा वध केला. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, जो पशू सातांपैकी असून आठवा आहे, तो अथांग खाईतून वर येईल. एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या काळाची सुरुवात आणि त्याचा शेवट अथांग खाईतील एका शक्तीच्या उदयाला ओळखून देतात.

> “तू पाहिलेला पशू पूर्वी होता, आणि आता नाही; आणि तो अथांग गर्तेतून वर येईल, व विनाशात जाईल; आणि पृथ्वीवर राहणारे ते लोक, ज्यांची नावे जगाच्या स्थापनेपासून जीवनाच्या पुस्तकात लिहिली गेली नाहीत, ते त्या पशूकडे पाहून आश्चर्य करतील—जो पूर्वी होता, आणि आता नाही, तरीही आहे.” प्रकटीकरण 17:8.

इस्लाम ही ती किल्ली आहे जिने 9/11 रोजी अथांग खड्डा उघडला, आणि जी रविवारच्या कायद्याच्या वेळी अथांग खड्डा उघडते. मुद्रांकनाच्या काळाच्या मध्यभागी, जागतिकतावादाचा अजगर-पशूही अथांग खड्ड्यातून बाहेर आला.

> आणि जेव्हा ते आपली साक्ष पूर्ण करतील, तेव्हा अधोलोकातील अथांग गर्तेतून वर येणारा पशू त्यांच्याविरुद्ध युद्ध करील, त्यांना जिंकेल आणि त्यांना ठार मारील. प्रकटीकरण 11:7.

तळ नसलेल्या खाईतून उदयास येणाऱ्या एका सत्तेच्या तीनही मार्गचिन्हांना उघडणारी किल्ली इस्लामच्या राज्याचा राजा मोहम्मद याला देण्यात आली होती. इ.स. 627 मधील निनेवेची लढाई ही अशा दोन सत्तांमधील संघर्षाचे प्रतिनिधित्व करीत होती की ज्यामुळे दोन्ही लढणाऱ्या पक्षांची शक्ती क्षीण झाली, आणि त्यामुळे इस्लामला वेगाने सत्तेत उदयास येण्यास मार्ग मोकळा झाला. 9/11 रोजी ती किल्ली फिरविण्यात आली आणि इस्लामचा उदय आरंभ झाला, जरी त्यानंतर अल्पावधीतच त्यास आवर घालण्यात आला. निनेवेची लढाई 9/11 येथे प्रतिरूपित झाली होती; कारण तेथे इस्लामचा उदय त्या वेळी सुरू झाला जेव्हा बलवान देवदूत पृथ्वीला आपल्या तेजाने प्रकाशित करण्यासाठी खाली उतरला, आणि “तारा,” ज्याचा अर्थ “दूत” असा होतो, तोही स्वर्गातून पडला. निनेवेची लढाई शेवटीही प्रतिरूपित होते, जेव्हा रविवारचा कायदा येतो आणि अंधकारयुगांचा दुसरा कालखंड आरंभ होतो, कारण इस्लामी धर्माचा धूर सूर्य झाकून टाकतो.

एक्सेटर

रविवारचा कायदा हा एक्सेटर येथील छावणी सभेला मध्यरात्रीच्या हाकेचा संदेश पोहोचतो तेव्हा पूर्वछायित केला जातो. त्यानंतर पशूच्या प्रतिमेची स्थापना करण्याच्या अंतिम हालचाली सुरू होतात. प्रतिमेची रचना, किंवा तिची स्थापना, 9/11 रोजी सुरू झाली; परंतु त्या कालखंडाच्या समाप्तीला, मध्यरात्रीच्या हाकेच्या घोषणेचा कालखंड हाही 9/11 रोजी सुरू झालेल्या प्रतिमेच्या संपूर्ण रचनेच्या कालखंडाचा एक फ्रॅक्टल आहे. प्रारंभ समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करतो. जसा पहिला धिक्कार तिसऱ्या धिक्काराचे पूर्वरूप ठरतो, तसाच पहिला देवदूत तिसऱ्या देवदूताचे पूर्वरूप ठरतो. मुद्रांकित करण्याच्या काळाच्या समाप्तीला असलेली निनेवेची लढाई, प्रारंभीची निनेवेची लढाई ओळखून देते. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी असलेली निनेवेची लढाई, 9/11 रोजी सुरू झालेल्या मुद्रांकित करण्याच्या काळाची समाप्ती आहे; परंतु ती मध्यरात्रीच्या हाकेच्या घोषणेच्या कालखंडाचीही समाप्ती आहे. म्हणून निनेवेची लढाई मध्यरात्रीच्या हाकेच्या घोषणेच्या प्रारंभी पूर्वछायित केली जाते; आणि ती संयुक्त संस्थानांमध्ये पशूच्या प्रतिमेच्या रचनेतील अंतिम पावले ओळखून देते, तसेच रविवारच्या कायद्याच्या वेळी जगात पशूच्या प्रतिमेच्या रचनेचा प्रारंभ सुरू होतो. निनेवे ही ती किल्ली आहे जी विविध रेषांना एकरूप करते; आणि त्यांची परिपूर्ण पूर्तता चाळीसाव्या वचनाच्या गुप्त इतिहासात आढळते.

पुढील लेखात आपण यापुढे अधिक पुढे जाऊ.